

JOSÉ VICENTE MORATA

«Va ser un error fer seguidisme de les consignes anticatalanistes»

La presència del bo i millor de l'empresariat de banda i banda del Sénia va contribuir a solemnitzar encara més la cimera valenciano-catalana. Parlem amb José Vicente Morata, president de la Cambra de Comerç de València, sobre les repercussions econòmiques que tindrà aquest desgel institucional.

*Entrevista de Violeta Tena
Fotografies d'Eva Máñez*

La trobada de dilluns passat ha estat catalogada d'històrica, tant pels presidents de la Generalitat com l'endemà per totes les cròniques periodístiques. Comparteix la valoració?

—El dilluns va ser un dia molt important per a la Comunitat i per als empresaris, sobretot. Que tots els empresaris de l'arc mediterrani posem en comú els nostres problemes és absolutament necessari. Les fronteres econòmiques no són les administratives i tot allò que ens duga a generar una interdependència més gran entre nosaltres sempre és positiu.

—**Durant molt de temps hi va haver una comunicació entre el País Valencià i Catalunya, a pesar que les relacions econòmiques i empresarials eren fluides. Com creu que afectarà el desbloqueig institucional les relacions econòmiques?**

—El món econòmic, efectivament, no ha tingut cap separació. Els intercanvis comercials han sigut fluids i Catalunya és el nostre principal proveïdor i prin-

cipal client. Estem parlant d'un soci comercial de primer ordre, tant en un sentit com en l'altre.

Jo, que tinc 56 anys, encara me'n recorde, de quan al Parterre es ballava la sardana tots els diumenges. I allò era ben normal. El que ha de passar ara és que aquesta relació ha de ser igual de normal. El missatge polític que s'envia ara és molt positiu. La relació entre veïns ha de ser de cooperació, ha de ser ben fluida.

—**Quan encara no era president, Ximo Puig va assegurar que "l'anticatalanisme, als valencians, ens havia eixit molt car". Hi està d'acord?**

—Des del meu punt de vista —i aquesta és una reflexió que, en el seu moment, vaig compartir amb Artur Mas— aquest no ha estat només un problema dels valencians, sinó també dels catalans. Ambdós societats, al meu parer, han tingut una part de culpa: uns per les reaccions que generava qualsevol cosa que vinguerà de Catalunya; i els altres per no assumir que València té una realitat pròpia. Crec que les responsabilitats d'aquest distanciament són compartides.

—**Però ací des dels sectors polítics es va alimentar l'anticatalanisme.**

—Totalment d'acord que hi va haver sectors que van utilitzar l'anticatalanisme per distanciar-nos. Però també hi va haver sectors catalans que, amb intenció o sense, ho van avivar. El resultat, siga com siga, ha sigut un distanciament estèril. A la Cambra de Comerç fa sis anys que anem reunint-nos per construir ponts i afavorir una relació normal.

—**No és menys cert que alguns empresaris van fer seguidisme del discurs polític anticatalanista. Què n'ha de dir?**

—En els últims mesos es valora molt allò que va succeir en els últims 20 anys. Al meu parer, va ser un moment en què hi havia un excés de dependència del món empresarial respecte del món polític. I això era així a València, a Barcelona i a Madrid. El resultat va ser que els empresaris anaven a l'uníson dels polítics. Això s'ha acabat. I ara el món empresarial té un criteri propi, al marge del discurs polític.

—**Aleshores, admet que es va fer massa seguidisme de les consignes polítiques?**

«Venim d'un model basat en les subvencions que incentivava el seguidisme empresarial. Això s'ha acabat»

→ tre la solució transitòria del tercer fil. El problema és que allò que era ràpid ha esdevingut etern.

—És un nyap el tercer fil?

—Jo crec que no hauria estat un nyap si s'haguera executat ràpid i s'haguera dissenyat la doble plataforma. Estem igual que al principi, però a més hem creat un estat de decepció entre les empreses. Resta tot per fer i nosaltres noensem cedir. L'autovia del Mediterrani va obrir Espanya al món. El corredor, ara, té el mateix potencial. No té sentit que aquesta infraestructura siga relegada.

—Es dona una sensació de menys-teniment en allò que fa referència a les infraestructures. Ahora, som els més perjudicats pel model de finançament. I el Govern espanyol recorre al Tribunal Constitucional contra les lleis que desenvolupen el nostre dret civil. Ens menystenen des de Madrid?

—Crec que es prioritzen infraestructures que no són productives destinades a accontentar a tot el món, sense criteris d'eficiència i eficàcia.

Ens menystenen o no ens menystenen? Doncs jo crec que és una qüestió que no es pot avaluar sense tenir en compte quina és la nostra capacitat perquè se'ns valore. La qüestió, en últim terme, és que cal tenir influència en els centres de decisió. Per a nosaltres això és una assignatura pendent, si bé crec que Ximo Puig està donant passos en aquesta línia. Els empresaris també hem d'avançar per, no sols reivindicar ací, sinó també reivindicar allà on es prenen les decisions. Al final els polítics estableixen les seues prioritats en funció de qui els estreny la sabata. Sembla que nosaltres no hem sigut capaços d'estrènyer-los les sabates. A base de criteris econòmics, hem d'aconseguir fer forat.

—El "poder valencià" d'Eduardo Zaplana era una entelèquia?

—Nosaltres sempre hem tingut poder dins de la Comunitat Valenciana però no fora. Hem tingut sensació de poder interior, però no allà on es legisla.

⊕ UNA REIVINDICACIÓ DE SENTIT COMÚ

José Vicente Morata va escalar a la presidència de la Cambra de Comerç de València a principis d'estiu de 2010 des de la mútua Umivale. El seu nomenament va obrir una nova etapa en la principal institució cameral valenciana, comandada amb mà de ferro durant quinze anys per Arturo Virosque, un representant de la vella guàrdia que, com Rafael Ferrando —president de Cierval—, va fer de compar-sa empresarial als presidents del PP a la Generalitat durant els anys de vi i roses. El relleu de Virosque, com el de Ferrando (a qui substituï el molt més combatiu José Vicente González), va suposar un canvi d'aires en les cúpules empresarials valencianes.

Entre les primeres mesures impulsades per Morata hi hagué la de potenciar i visibilitzar les relacions amb Catalunya, sempre amb el corredor mediterrani com a excusa. La Cambra no era la primera que posava aquest tema damunt de la taula —cal recordar que l'Institut Ignasi Villalonga d'Economia i Empresa pregonava els beneficis d'aquesta infraestructura, de feia anys—, però sí que era la institució amb més pes que fins aleshores s'havia atrevit a fer aquest pas. No es pot perdre de vista que, quan el novembre de 2010, es reuní per primera volta amb el seu homòleg català, Miquel Valls, feia tres anys que Francisco Camps havia iniciat la seua croada particular contra TV3 al País Valencià i les relacions entre totes dues administracions eren gèlides. Amb tot, durant 2011 l'aliança entre totes dues cambres, la de València i Barcelona, encara es va intensificar amb trobades i reunions. El 12 d'abril d'aquell any, la institució que dirigeix Morata obria les portes de bat a bat a Artur Mas. Durant els anys següents s'ha impulsat l'Espai Econòmic del Mediterrani Espanyol, un fòrum de debat i anàlisi sobre aquest espai. L'any 2010 José Vicente Morata va rebre el Premi Sentit Comú per la seua tasca de "promoció del consens polític i econòmic a favor del corredor mediterrani".

—El Consell ha parlat de mobilitzar-se a Madrid i Brussel·les. Els empresaris han parlat fins i tot d'eixir al carrer. Quina és la ferramenta per visualitzar aquestes problemàtiques?

—Ens cal influència i aquesta influència s'aconsegueix a base de reunions discretes. No és una qüestió d'eixir en portada, sinó de reivindicar amb determinació i amb arguments econòmics. Altres comunitats, com el País Basc, Catalunya, Canàries o Galícia sí que han tingut capacitat de pressionar.

—Tots ells són territoris amb partits nacionalistes potents.

—Clar que sí, per tenir influència calia tenir partits nacionalistes o regionalistes potents i tenir un sector econòmic amb interessos a Madrid. Nosaltres vam tenir un partit regionalista amb molt de suport dels empresaris que va ser absorbit pel PP i ara tenim un partit nacionalista que s'ha integrat en una coalició i que ha difuminat un poc les seues reivindicacions.

En l'àmbit empresarial, hi ha els exemples del carbó d'Astúries, la pesca de Galícia... que han tingut una força a Madrid que no ha tingut mai cap sector valencià.

—La rêmora reputacional que ens ha deixat el PP perjudica les nostres possibilitats de fer-nos sentir a Madrid?

—Nosaltres hem sigut víctimes de la corrupció a nivell nacional. Ací s'han fet coses malament, molt malament, però els valencians hem estat les víctimes propiciatòries. Evidentment, la corrupció ens ha perjudicat, però el que és important és tenir centres de decisió, i ací hem perdut les entitats financeres i no hem aconseguit atraure grans seues corporatives. L'efecte seu és fonamental perquè ens escolten.

—De corrupció n'hi ha perquè hi ha corruptors i corruptes. Quan s'obren els sumaris, apareixen molts noms d'empreses. Els empresaris també van jugar al joc de la corrupció.

—L'economia està formada per empreses. Si hi ha corrupció política, nor-

